

STRESZCZENIE W JĘZYKU POLSKIM

Niniejsza rozprawa doktorska miała na celu ukazanie problemu cybereugeniki we współczesnej naukowo-technicznej cywilizacji. Cybereugenika stanowi stosunkowo nowy proces polegający na dążeniu osoby ludzkiej do osiągnięcia nieśmiertelności. Proces ten wiąże się z rozwojem nauki i techniki, poprzez które zauważa się tendencje kreowania postczłowieka, cyborga.

W pracy zostały poddane krytyce zagadnienia takie jak: preeugenika, eugenika, cybereugenika, cyberteologia, biotechnologia w przyrodoznawstwie, biomedycyna, inżynieria genetyczna, cyberprzestrzeń, biocybernetyka, GMO, technopol, rzeczywistość wirtualna, godność osoby ludzkiej, alloplastyka, nanotechnologia, sztuczna inteligencja, transhumanizm, sieciologizm, nauczanie Kościoła o godności osoby ludzkiej, transfer umysłu, głęboka stymulacja mózgu, stymulacja nerwu błędnego.

Po szczegółowej analizie omawianych w pracy dziedzin nauki i tendencji społecznych, wykazano, iż większość z nich ma pozytywną ocenę etyczną. Ponadto ukazano, że postęp techniczny, o ile respektuje dobro osoby ludzkiej, jest właściwy. Jeżeli natomiast stanowi on zagrożenie w postaci cybereugeniki jest on warty potępienia. I tak dla przykładu nanotechnologia wykorzystywana w medycynie w celach terapeutycznych stanowi walor. Jeżeli jednak stanie się ona narzędziem, mającym na celu – zgodnie z dążeniem transhumanistów – do rozbudowania świata atom po atomie; tym ludzkich ciał i ludzkich umysłów, w taki sposób by te osiągnęły nieśmiertelność to jest to zjawiskiem cybereogenicznym (negatywnym).

Z dysertacji wynika, iż rozwój współczesnej naukowo-technicznej cywilizacji, ukierunkowanej jedynie na technopol dąży do zatracenia tego, co stanowić powinno *a priori*, czyli do stracenia wiary w Boga i miłości do drugiego człowieka. Tym samym, jeśli postęp naukowo-techniczny, zostanie pozbawiony wymiaru etycznego, stanie się on dla osoby ludzkiej zagrożeniem.

SUMMARY

This doctoral dissertation aims to present the problem of cybereugenics in modern scientific and technical civilization. Cybereugenics is a relatively new process of the human's quest for immortality. This process is related to the development of science and technology, through which tendencies to create a posthuman, a cyborg, are noticed.

The work criticizes such issues as: preeugenics, eugenics, cybereugenics, cyber theology, biotechnology in natural science, biomedicine, genetic engineering, cyberspace, biocybernetics, GMO, technopoly, virtual reality, human dignity, alloplasty, nanotechnology, artificial intelligence, transhumanism, network addiction, Church teaching about the dignity of the human person, mind transfer, deep brain stimulation, vagus nerve stimulation.

After a detailed analysis of the fields of science and social tendencies discussed in this work, it was shown that most of them have a positive ethical assessment. Moreover, it has been shown that technical progress, as long as it respects the good of the human person, is appropriate. However, if it poses a threat in the form of cybereugenics, it is worth condemning. For example, nanotechnology used in medicine for therapeutic purposes is an asset. If, however, it becomes a tool aimed at - in line with the transhumanists' aspiration - to expand the world atom by atom; including human bodies and human minds in such a way that they attain immortality, that is, it is a cybereugenic (negative) phenomenon.

This dissertation shows that the development of modern scientific and technical civilization, focused only on technopoly, aims to lose what should be *a priori*, that is, to lose faith in God and love for other people. Thus, if scientific and technological progress is deprived of its ethical dimension, it becomes a threat to the human person.